

Sygn. akt I C 354/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie Wydział I Cywilny

Przewodniczący – SSO Juliusz Ciejek

Protokolant – sekr. sąd. Dagmara Napieraj

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014r. w Olsztynie,

na rozprawie

sprawy z powództwa **Związku (...) w E.**

przeciwko **Województwu (...)**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód Związek (...) w E. wniósł o zasądzenie od pozwanego Województwa (...) kwoty 176.667,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie, wskazał, że ustawą z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach artykułem 207 została zmieniona treść art. 402 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy gmina należy do związku międzygminnego, którego zadaniem statutowym jest gospodarka odpadami, wpływy należne gminie (z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów) stanowią wyłączny dochód tego związku międzygminnego i są przeznaczone na jego cele statutowe. Powód wykonuje zadania określone w ustawie o odpadach w zakresie gospodarki odpadami, będąc jedynym właścicielem i podmiotem prowadzącym Regionalną Stację Przetwarzania (...) w tzw. Wschodnim Regionie (...). Zadania te wykonuje powołane przez powoda Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. Prowadzony przez spółkę Zakład (...) znajduje się w miejscowości S. koło E. i w całości jest zlokalizowany na terenie Gminy E.. Z tego tytułu spółka przekazuje na rzecz Marszałka Województwa opłaty za składowanie i magazynowanie odpadów. Powód podkreślił, że pozwany wskazywał, iż to Gmina E. powinna zwrócić należną opłatę, ale mimo wezwania Wójta Gminy E. odmówił wypłaty. Charakter sporu sprowadza się do właściwej interpretacji i właściwego stosowania zapisów art. 406 ust. 1 i 6 ustawy Prawo ochrony środowiska. Pozwany zbyt wąsko interpretuje zależności wypływające z treści wspomnianych przepisów. Z ust. 6 wynika, że wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów stanowią dochód związku międzygminnego, a zatem pozwany powinien stosować analogię w realizacji przepisu ust. 1 i przekazywać środki pieniężne na konto związku (k. 3-8).

Zarządzeniem z dnia 2 września 2014r. zwrócono odpowiedź na pozew złożoną przez Województwo (...) (k. 77).

Na rozprawie w dniu 7 października 2014r. pozwany oświadczył, że wnosi o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazał, że art. 402 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska określa podmioty, którym zarząd województwa może przekazać środki finansowe z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie

odpadów, w związku z czym powód jako związek międzygminny nie był adresatem uprawnienia do bezpośredniego przekazywania mu kwoty z tego tytułu (k. 89).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest związkiem międzygminnym, którego członkami są: Miasto E., Gmina E., Gmina K., Gmina P., Gmina S., Gmina K., Gmina O., Gmina Ś., Gmina W., Gmina D., Gmina G., Gmina B.. Do zadań realizowanych przez powoda należy m.in.

- budowa, rozbudowa, modernizacja, utrzymanie i eksploatacja regionalnej instalacji do przetwarzania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
- ustanawianie selektywnej zbiórki odpadów komunalnych,
- organizacja punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych w: Zakładzie (...) w S. koło E., stacji przeładunkowej w O., stacji przeładunkowej w K., stacji przeładunkowej w B.,
- tworzenie i prowadzenie punktów zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych w: Zakładzie (...) w S. koło E., stacji przeładunkowej w O., stacji przeładunkowej w K., stacji przeładunkowej w B.,
- tworzenie i prowadzenie punktów zbierania odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych z gospodarstw domowych i popiołu w: Zakładzie (...) w S. koło E., stacji przeładunkowej w O., stacji przeładunkowej w K., stacji przeładunkowej w B.,
- prowadzenie recyklingu w celu osiągnięcia jego poziomu określonego przepisami prawa.

(dowód: statut, k. 15-20)

W dniu 9 października 2009r. powód, działając na podstawie uchwały Nr III/10/07 Zgromadzenia Związku (...) w E. z dnia 29 marca 2007r. w sprawie powołania przedsiębiorstwa o nazwie Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o., zawiązał w formie aktu notarialnego jednoosobową spółkę z o.o. Związku (...) w E.. Celem powołania spółki miało być wykonywanie zadań własnych gmin wchodzących w skład Związku (...) w E. dotyczących zaspakajania potrzeb mieszkańców w zakresie określonych zadań własnych gmin w przedmiocie zadania publicznego, jakim jest prowadzenie gospodarki odpadami komunalnymi poprzez świadczenie usług publicznych w wykonywaniu obowiązku służby publicznej oraz realizację projektu pn. „Budowa Zakładu (...) wraz ze składowiskiem odpadów w S. koło E.” realizowanego z udziałem środków UE – Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

(dowód: akt notarialny rep. A nr (...), k. 21-28)

Pismem z dnia 14 lutego 2013r. powód zwrócił się do Województwa (...) o przekazywanie 50% wpływów z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów na konto związku, powołując się na art. 402 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, zmieniony na mocy art. 207 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach. Podkreślił, że obowiązkiem statutowym związku jest prowadzenie w imieniu 12 gmin gospodarki odpadami, z wyłączeniem ich zbierania i transportu, w tym w imieniu Gminy E., na terenie której znajduje się Zakład (...) w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. prowadzonym przez związek.

(dowód: pismo z dnia 14 lutego 2013r., k. 33)

W odpowiedzi na powyższe pozwany wskazał, że w wyniku wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach nastąpiła zmiana w zakresie przekazywania wpływów z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów, niemniej jednak nie uległ zmianie art. 402 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym zarząd województwa prowadzi wyodrębnione rachunki bankowe w celu gromadzenia i redystrybucji wpływów, a wpływy te są przekazywane na

rachunki bankowe m.in. budżetów powiatów i budżetów gmin. W art. 402 ust. 1 ustawodawca nie wymienił związków międzygminnych jako odbiorców przekazywanych środków, a część gmin z terenu Województwa (...) należy do więcej niż jednego związku międzygminnego, którego zadaniem statutowym jest gospodarka odpadami lub należy do związku, ale systemowo zadania z zakresu gospodarki odpadami realizuje we własnym zakresie. W związku z powyższym zasadne jest, aby środki z tytułu opłat i kar za korzystanie ze środowiska przekazywać tym gminom, którym te wpływy się należą, a gminy, dysponując szczegółowymi informacjami, są w stanie wypełniać ustawowy obowiązek przekazywania środków do budżetu związku międzygminnego.

(dowód: pismo z dnia 27 lutego 2013r., k. 36-36v.)

Powód, odpowiadając na wskazane wyżej pismo, poinformował pozwanego, że art. 402 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska ma charakter normy szczególnej i dlatego środki z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów powinny być przekazywane bezpośrednio związkowi międzygminnemu. Podkreślił nadto, że instalacja regionalna wraz ze składowiskiem odpadów, która przekazuje stosowne opłaty, znajduje się na terenie tylko jednej gminy i prowadzona jest przez Związek (...) w E.. Gmina E. jest członkiem związku, któremu przekazała zadania w zakresie gospodarki odpadami.

(dowód: pismo z dnia 15 marca 2013r., k. 37-37v.)

W odpowiedzi na powyższe pismo pozwany poinformował powoda, że w związku z brakiem jednoznacznych zapisów w ustawie, kto, komu i na jakich zasadach ma przekazywać środki za korzystanie ze środowiska, pozwany przekazuje wpływy na dotychczasowych warunkach. Zaznaczył, że związki międzygminne mogą podlegać nieustannym nieograniczonym ilościowo zmianom – zarówno jeśli chodzi o zakres terytorialny, zakres zadań statutowych, jak i zakres działań faktycznie podejmowanych. Gmina posiada najpełniejszą wiedzę o tym, czy należy do jakiegoś związku międzygminnego i to ona powinna przekazać środki właściwemu związkowi.

(dowód: pismo z dnia 3 kwietnia 2013r., k. 38)

Wobec wątpliwości co do stosowania art. 402 ust. 1 i 6 ustawy Prawo ochrony środowiska Województwo (...) pismem z dnia 26 lutego 2013r. zwróciło się do Ministerstwa Środowiska o wskazanie interpretacji powołanych przepisów.

(dowód: pismo z dnia 26 lutego 2013r., k. 39v.-40)

W odpowiedzi na powyższe zapytanie Ministerstwo Środowiska poinformowało, że podziela stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 26 lutego 2013r., wskazując, że zmiana art. 402 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska nie pociągnęła za sobą zmiany ust. 1 tego artykułu, zgodnie z którym zarząd województwa przekazuje wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów na rachunki m.in. budżetów powiatów i gmin, a w tym przepisie nie został wymieniony rachunek bankowy związku międzygminnego. Trafne jest zatem stanowisko, że to gmina, będąc członkiem związku międzygminnego, przekazuje dalej środki do związku międzygminnego.

(dowód: pismo z dnia 18 marca 2013r., k. 40v.)

Pismem z dnia 15 lipca 2013r. Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. poinformowało powoda, że zgodnie z art. 273 ustawy Prawo ochrony środowiska jest zobowiązane do uiszczania opłaty za korzystanie ze środowiska z tytułu składowania odpadów komunalnych na kwaterze odpadów balastowych w S. koło E., a opłata ta za II półrocze 2012r. wyniosła 353.335 złotych i została uiszczona w dniu 30 stycznia 2013r. na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...).

(dowód: pismo z dnia 15 lipca 2013r., k. 34, dowód przelewu, k. 35)

Pismem z dnia 14 sierpnia 2013r. powód poinformował pozwanego, że uzyskał za pośrednictwem posła Z. Z. ekspertyzę prawną dotyczącą korelacji art. 402 ust. 1 i 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, która wskazuje, że art. 402 ust. 6 stanowi regulację szczególną i znosi uregulowania wynikające z ust. 1. Podkreślił, że z Planu (...) dla Województwa

(...) na lata 2011-2016 wynika, że organizacją gospodarki odpadami w Regionie Wschodnim zajmuje się Związek (...) w E., a instalacją regionalną do przetwarzania odpadów komunalnych zarządza Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o.

(dowód: pismo z dnia 14 sierpnia 2013r., k. 44-44v.)

W nawiązaniu do powyższego pisma pozwany podał, że przepis art. 402 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska jakkolwiek statuuje zasadę, że w przypadku gdy gmina należy do związku międzygminnego, którego zadaniem statutowym jest gospodarka odpadami, wpływy należne gminie stanowią wyłączny dochód budżetu tego związku międzygminnego, to jednak nie zawiera regulacji dotyczących przekazywania dochodów objętych dyspozycją tego przepisu, w tym umożliwiających przekazywanie środków bezpośrednio na rachunek związku międzygminnego. W związku z powyższym zwrócił się z prośbą o wystąpienie do Gminy E. o przekazanie należnych powodowi środków, bowiem Marszałek Województwa (...) poinformował Gminę E., że środki z tytułu składowania odpadów przekazywane przez Zarząd Województwa (...) oznaczone są literą O w celu rozróżnienia i ewentualnego przekazania na rachunek bankowy związku międzygminnego.

(dowód: pismo z dnia 10 września 2013r., k. 45-45v.)

W odpowiedzi na powyższe powód wskazał, że w dalszym ciągu nie podziela poglądu, jakoby przepis art. 402 ust.6 ustawy Prawo ochrony środowiska uniemożliwiał przekazanie należnych związkom międzygminnym dochodów objętych z tego tylko powodu, że nie wymieniono w ustawie rachunku bankowego tych instytucji. Zauważył, że wprowadzenie prawa jest nieprecyzyjne co do litery, ale jego wykładnia celowościowa nie pozostawia najmniejszej wątpliwości i pozwany nie może unikać nieprecyzyjnego prawa i przerzucać odpowiedzialności na gminę, która może mieć wątpliwości dokładnie z tych samych przyczyn.

(dowód: pismo z dnia 23 września 2013r., k. 46-46v.)

W tym samym dniu powód zwrócił się do Gminy E. o przekazanie na rachunek związku międzygminnego kwoty 176.667,50 złotych, która trafiła na konto Gminy oznaczona literą O.

(dowód: pismo z dnia 23 września 2013r., k. 47)

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 25 września 2013r. Gmina E. poinformowała powoda, że mając na uwadze definicję „gospodarki odpadami” określoną w ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach oraz treść Statutu Związku (...), należy stwierdzić, iż powód statutowo nie zajmuje się gospodarką komunalną.

(dowód: pismo z dnia 25 września 2013r., k. 48)

Kwota wpływów z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów za II półrocze 2012r. (209.739,06 złotych) została przekazana w dniu 27 lutego 2013r. na konto Gminy E.. Z uwagi na to, że poprzedni rachunek bankowy służący do obsługi Gminy E. został zamknięty, powyższa kwota wróciła do pozwanego. Wpływy z tytułu opłat i kar za korzystanie ze środowiska została ostatecznie przelana na konto Gminy E. w dniu 13 marca 2013r.

(dowód: dowody przelewów, k. 72, 73)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych sprawy powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodził żądanie zapłaty kwoty 176.667,50 złotych z treści art. 402 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Bezspornym jest, że pozwane Województwo przekazało wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów na rachunek bankowy należący do Gminy E.. Spór w niniejszej sprawie koncentrował się wokół kwestii tego,

czy zarząd województwa powinien przekazywać wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów bezpośrednio na rzecz związków międzygminnych.

Zgodnie z art. 402 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r., w brzmieniu nadanym art. 207 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów stanowią w 50% dochód budżetu gminy, a w 10% dochód budżetu powiatu, na których obszarze są składowane odpady. Jeżeli składowisko odpadów jest zlokalizowane na obszarze więcej niż jednego powiatu lub więcej niż jednej gminy, dochód podlega podziałowi proporcjonalnie do powierzchni zajmowanych przez składowisko na obszarze tych powiatów i gmin. W przypadku gdy gmina należy do związku międzygminnego, którego zadaniem statutowym jest gospodarka odpadami, wpływy należne gminie stanowią wyłączny dochód budżetu tego związku międzygminnego i są przeznaczone na jego cele statutowe. Uzasadnieniem zmiany miało być umożliwienie skierowania znaczących środków finansowych do instytucji odpowiedzialnych za koordynowanie i zarządzanie kompleksową gospodarką odpadami w ramach regionu, co miało się przełożyć na sprawniejsze funkcjonowanie nowego systemu z korzyścią dla wszystkich gmin tworzących związek międzygminny w regionalnych strukturach gospodarowania odpadami (zob. stanowisko Rady Ministrów wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska – druk (...) oraz poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska – druk (...), odpowiedzi na interpelację poselską nr (...) oraz zapytanie poselskie nr (...)). O tym, czy związek międzygminny powołany do realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami otrzyma wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów, przypadające na mocy dotychczasowych przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska gminie, na terenie której znajduje się składowisko, miało zależeć od tego, czy taki związek przejął od danej gminy zadania, które mogą być z tej opłaty finansowane. Wobec tego wpływy z takich opłat nie mogły stanowić dochodu związku międzygminnego, którego zadaniem przejętym od gminy będącej członkiem tego związku nie jest składowanie i magazynowanie odpadów. Wpływ ten jest bowiem należny gminie, na której obszarze są składowane odpady oraz na której spoczywają obowiązki minimalizowania uciążliwości związanych ze składowaniem odpadów.

Przepis w powyższej postaci obowiązywał od 23 stycznia 2013r. do 25 stycznia 2014r., kiedy na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 listopada 2013r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska zmieniono art. 402 ust. 6 ustawy, eliminując z jego treści zdanie trzecie, stosownie do którego wpływy z tytułu opłat i kar za korzystanie ze środowiska stanowią dochód budżetu związku międzygminnego. Po wejściu w życie z dniem 23 stycznia 2013r. zmiany art. 402 ustawy Prawo ochrony środowiska pojawiły się protesty ze strony gmin należących do związków międzygminnych na terenie całego kraju. Gminy wskazywały, że zostały pozbawione istotnej części spodziewanych dochodów, a w przypadku, gdy składowisko odpadów nie jest zarządzane przez związek międzygminny lub nie stanowi jego własności, uzyskiwanie przez ten związek środków finansowych jest nieuzasadnione. Podnosiły również, że wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów były dla nich rekompensatą za uciążliwości spowodowane lokalizacją na ich obszarze składowiska odpadów, co powoduje, że obecnie gminy należące do związku międzygminnego znajdują się mniej korzystnej sytuacji niż gminy nienależące do takiego związku (zob. stanowisko Rady Ministrów wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska – druk (...) oraz poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska – druk (...)).

Należy przy tym podkreślić, że zmiana art. 402 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska nie pociągnęła za sobą zmiany ust. 1 powołanego artykułu, co może wskazywać na celowość zachowania dotychczasowego sposobu przekazywania środków. Zgodnie z tym przepisem zarząd województwa oraz wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzą wyodrębnione rachunki bankowe w celu gromadzenia i redystrybucji wpływów, o których mowa w art. 401 ust. 1. Wpływy te, powiększone o przychody z oprocentowania środków na rachunkach bankowych, są przekazywane na rachunki bankowe Narodowego Funduszu, wojewódzkich funduszy oraz na rachunki budżetów powiatów i budżetów gmin, w terminie do końca następnego miesiąca po ich wpływie na wyodrębnione rachunki bankowe zarządu województwa i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Przepis art. 402 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska wprowadza zasadę, że w przypadku gdy gmina należy do związku międzygminnego, którego statutowym zadaniem jest gospodarka odpadami, wpływy należne gminie stanowią wyłączny dochód budżetu tego związku międzygminnego. Nie zawiera jednak jakiegokolwiek regulacji,

która wskazywałaby, w jaki sposób mają być przekazywane środki stanowiące dochód związku międzygminnego, a tym bardziej nie zawiera upoważnienia do przekazywania wpływów bezpośrednio na rachunek bankowy związku międzygminnego. Związki międzygminne nie zostały wymienione jako odbiorcy wpływów z tytułu opłat i kar za korzystanie ze środowiska przekazywanych przez zarząd województwa.

W ocenie Sądu, w ust. 1 art. 402 ustawy Prawo ochrony środowiska określono techniczny sposób przekazywania środków stanowiących wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów („wpływy są przekazywane na rachunki bankowe”), przy czym ograniczono możliwość ich redystrybucji wyłącznie na rachunek bankowy czterech podmiotów: Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatów i gmin. W ust. 1 nie wspomniano w ogóle o rachunku bankowym należącym do związku międzygminnego. Natomiast w ust. 6 wskazano, dochodem jakiego podmiotu są te wpływy i rzeczywiście w tym przepisie wymieniony jest związek międzygminny. Niemniej jednak należy zauważyć, że w dalszym ciągu przepis ust. 6 posługuje się sformułowaniem „wpływy należne gminie”, co stanowi wyraz powiązania wpływów z faktem lokalizacji na jej obszarze składowiska odpadów. Powyższe wskazuje na to, że to gmina będąca członkiem związku międzygminnego jest uprawniona do wpływów z tytułu opłat i kar za korzystanie ze środowiska, a rzeczą wtórną w takim przypadku jest dalszy sposób rozdzielenia uzyskanych od zarządu województwa środków. Związek międzygminny nie jest w takim wypadku adresatem uprawnienia do bezpośredniego przekazywania mu kwoty z tytułu opłat i kar za korzystanie ze środowiska. Przy takim rozumieniu przepisu ust. 6 nie ma między nim a ust. 1 sprzeczności, a wydaje się on przy tym jak najbardziej uzasadniony. Gminy dysponują najpełniejszą wiedzą na temat tego, do jakiego związku międzygminnego należą, jakie te związki mają zadania statutowe i czy rzeczywiście przejęły od gminy zadania w zakresie gospodarowania odpadami. W związku z powyższym gminy powinny przekazać wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów do budżetu międzygminnego, o ile oczywiście ich zadaniem statutowym jest gospodarka odpadami. Powoduje to, że spór co do tego, czy zadaniem statutowym związku międzygminnego jest gospodarowanie odpadami, przenosi się na płaszczyznę gmina – związek międzygminny. W realiach niniejszej sprawy zresztą Gmina E. pismem z dnia 25 września 2013r. zakwestionowała to, że powód realizuje zadania gospodarki odpadami, wskazując, że treść Statutu w tym zakresie nie odpowiada definicji określonej w ustawie o odpadach.

Biorąc powyższe przepisy pod uwagę, należało stwierdzić, że w sytuacji, gdy dana gmina należy do związku międzygminnego, powinna ona przekazać otrzymane od zarządu województwa wpływy na rzecz tego związku. Słuszne jest stwierdzenie, że przepis art. 402 ust. 1 ustawy w tym przypadku nie dopuszcza redystrybucji środków na rzecz związków międzygminnych. Zarząd województwa przekazuje gminie środki jej należne, a gmina będąca członkiem związku międzygminnego stosownie do postanowień statutu związku i art. 402 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska przekazuje te środki do związku międzygminnego.

W tych okolicznościach Sąd przyjął, że przepis art. 402 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, w brzmieniu obowiązującym od dnia 23 stycznia 2013r., nie tworzy roszczenia przeciwko pozwanemu, co skutkowało oddaleniem powództwa, o czym orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca jest obowiązany zwrócić stronie pozwanej poniesione koszty niezbędne do celowej obrony i celowego dochodzenia swoich praw. Do kosztów tych zaliczono jedynie koszt zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 złotych (vide: pkt II sentencji wyroku).